

מסכת פרה

פרק ג

א. שבעת ימים קודם לשחרפת הפרה מפרישין כהן השורף את הפרה מביתו ללשכה שעל פני הבירה, צפונה מזרחה, ובית אבן היתה נקראת, ומזין עליו כל שבעת הימים מכל חטאות שהיו שם. רבי יוסי אומר, לא היו מזין עליו אלא בשלישי ובשביעי בלבד. רבי חנינא סגן הכהנים אומר, על הכהן השורף את הפרה, מזין כל שבעת הימים. ועל של יום הכפורים, לא היו מזין עליו אלא בשלישי ובשביעי בלבד:

ב. חצרות היו בירושלים בנויות על גבי סלע ותחתיהם חלול, מפני קבר התהום. ומביאים נשים עפרות ויולדות שם ומגדלות שם את בניהן. ומביאים שורים ועל גביהן דלתות, ותינוקות יושבין על גביהן וכוסות של אבן בינדם. הגיעו לשלוח, ירדו ומלאום, ועלו וישבו על גביהן. רבי יוסי אומר, ממקומו הנה משלשל וממלא:

ג. באו לְהַר הַבַּיִת וַיֵּרְדּוּ. הָר הַבַּיִת וְהַעֲזָרוֹת, תַּחְתֵּיהֶם חֲלוּל, מִפְּנֵי קִבְר הַתְּהוֹם. וּבִפְתַּח הָעֲזָרָה הָיָה מִתְקַן קָלָל שֶׁל חֲטָאת, וּמִבִּיאִין זָכַר שֶׁל רְחֵלִים וְקוֹשָׁרִים חָבֵל בֵּין קֶרְנָיו, וְקוֹשָׁרִים מִקַּל וּמִסִּבָּךְ בְּרֹאשׁוֹ שֶׁל חָבֵל, וְזוֹרְקוֹ לְתוֹךְ הַקָּלָל, וּמִכָּה אֶת הַזָּכַר וְנִרְמַע לְאַחֲרָיו, וְנוֹטֵל וּמִקְדֵּשׁ, כְּדֵי שְׂיִרְאָה עַל פְּנֵי הַמַּיִם. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר, אַל תִּתְּנוּ מָקוֹם לְצִדּוּקִים לְרִדּוֹת, אֲלֵא הוּא נוֹטֵל וּמִקְדֵּשׁ:

ד. לֹא הָיוּ עוֹשִׂין, לֹא חֲטָאת עַל גְּבִי חֲטָאת, וְלֹא תִינוּק עַל גְּבִי חִבְרוֹ. וְצָרִיכִין הָיוּ הַתִּינוּקוֹת לְהַזּוֹת, דְּבָרֵי רַבִּי יוֹסִי הַגָּלִילִי. רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר, לֹא הָיוּ צָרִיכִין לְהַזּוֹת:

ה. לֹא מִצָּאוּ מִשְׁבַּע, עוֹשִׂין מִשֵּׁשׁ, מִחֲמִשׁ, מֵאַרְבַּע, מִשְׁלֵשׁ, מִשְׁתֵּים וּמֵאַחַת. וּמִי עֲשָׂאָם. הָרֹאשׁוֹנָה עָשָׂה מִשָּׁה, וְהַשְּׁנִיָּה עָשָׂה עֲזָרָא, וְחֲמִשׁ, מֵעֲזָרָא וְאֵילָךְ, דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר. וְחֲכָמִים אוֹמְרִים, שִׁבְעַת מֵעֲזָרָא וְאֵילָךְ. וּמִי עֲשָׂאָן. שְׁמַעוֹן הַצַּדִּיק וְיוֹחָנָן כֹּהֵן גָּדוֹל עָשׂוּ שְׁתֵּים שְׁתֵּים, אֱלִיהוֹעֵינִי בֶן הַקּוֹף וְחַנְמָאֵל הַמְּצָרִי וְיִשְׁמַעֵאל בֶּן פִּיאָבִי עָשׂוּ אַחַת אַחַת:

ו. וְכִבֵּשׁ הָיוּ עוֹשִׂים מֵהָר הַבַּיִת לְהָר הַמִּשְׁחָה, כַּפִּין עַל גְּבִי כַּפִּין, וְכִפָּה כְּנֶגֶד הָאֵטָם, מִפְּנֵי קִבְר הַתְּהוֹם, שָׁבוּ כֵהֵן הַשּׁוֹרֵף אֶת הַפָּרָה, וּפָרָה וְכָל מִסְעָדֶיהָ, יוֹצְאִין לְהָר הַמִּשְׁחָה:

ז. לא היתה פרה רוצה לצאת, אין מוציאים עמה שחורה, שלא יאמרו, שחורה שחטו. ולא אדמה, שלא יאמרו, שמים שחטו. רבי יוסי אומר, לא משום זה, אלא משום שנאמר (במדבר יט), והוציא אתה, לבדה. וזקני ישראל היו מקדימים ברגליהם להר המשקה, ובית טבילה היה שם. ומטמאים היו את הכהן השורף את הפרה, מפני הצדוקים, שלא יהיו אומרים, במערבי שמש היתה נעשית:

ח. סמכו ידיהם עליו ואמרו לו, אישי כהן גדול, טבל אחת. ירד וטבל ועלה ונסתפג. ועצים היו מסדרים שם, עצי ארזים וארנים וברושים ועצי תאנה חלקה. ועושין אותה כמין מגדל, ומפתחין בה חלונות, וחזיתה מערבה:

ט. כפתוה בחבל של מגג ונתנוה על גב המערבה, ראשה בדרום ופניה למערב. הכהן עומד במזרח ופניו למערב. שחט בימינו וקבל בשמאלו. רבי יהודה אומר, בימינו היה מקבל ונותן לשמאלו, ומזה בימינו. טבל והזה שבע פעמים כנגד בית קדש הקדשים. על כל הזה, טבילה. גמר מלהזות, קנח את ידו בגופה של פרה. ירד והצית את האש באליתות. רבי עקיבא אומר, בחריות:

י. נבקעה, ועמד חוץ מגתה. נטל עץ ארז ואזוב ושני תולעת. אמר להן, עץ ארז זה, עץ ארז זה. אזוב זה, אזוב זה. שני תולעת זה,

שְׁנֵי תוֹלַעַת זֶה. שְׁלֹשׁ פְּעָמִים עַל כָּל דָּבָר וְדָבָר. וְהֵם אוֹמְרִים לוֹ,
הֵינּוּ וְהֵיוּ, שְׁלֹשׁ פְּעָמִים עַל כָּל דָּבָר וְדָבָר:

יא. כָּרְכוּ בַּשָּׂרִי הַלְשׁוֹן וְהַשְׁלִיף לְתוֹךְ שְׂרָפְתָהּ. נִשְׂרָפָה, חוֹבְטִין
אוֹתָהּ בְּמַקְלוֹת, וְכוֹבְרִין אוֹתָהּ בְּכַבְרוֹת. רַבִּי יִשְׁמָעֵאל אוֹמֵר,
בְּמַקְבוֹת שֶׁל אָבֹן וּבְכַבְרוֹת שֶׁל אָבֹן הִיָּתָה נִעְשִׂית. שָׁחֹר שְׂשִׁישׁ בּוֹ
אֶפֶר, כּוֹתֵשִׁין אוֹתוֹ. וְשָׂאִין בּוֹ, מְנִיחִין אוֹתוֹ. הָעֵצִים, בֵּין כֹּף וּבֵין כֹּף
הָיָה נִכְתָּשׁ. וְחוֹלְקִים אוֹתוֹ לְשִׁלְשָׁה חֲלָקִים, אֶחָד נִתֵּן בַּחִיל, וְאֶחָד
נִתֵּן בְּהֵר הַמִּשְׁחָה, וְאֶחָד הָיָה מִתְחַלֵּק לְכָל הַמִּשְׁמְרוֹת: